

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 24C/198/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212228456
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Szaniszlová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7212228456.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Adrianou Szaniszlovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti podanej žalobcom, zamietá.

Žalobu zamietá.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.9.2012 žiadal, aby súd medzitímnym rozsudkom rozhodol, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Košice II, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom - povinným A. G., K.. XX.X.XXXX a rozsudkom rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom majetkovej škody sumu 125,- eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 309,79 eur a nahradiť trovy konania, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním postupom podľa ust. § 38 a nasledujúcich zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere dlžníkom A. G., K.. XX.X.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie, súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo EX13426/2010. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky žalobcu efektívne a účinne, predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Košice II a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd Košice II ako exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovenej dobe. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 27.1.2011 (konanie pritom začalo 12.8.2010) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie

poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 168 dní).

Žalobca z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, vyčíslenú v žalovanej výške. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a je stanovená vo výške hmotnej škody na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov. Náhradu nemajetkovej ujmy si žalobca uplatňuje za nesprávny úradný postup Okresného súdu Košice II, ktorý podľa názoru žalobcu, v dôsledku jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní, zasiahol do výkonu majetkových práv žalobcu. Žalobca postupoval podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný do podania tejto žaloby na žiadosť nereagoval pozitívne.

Okresný súd Košice II uznesením č. 24C/198/2012 - 10 zo dňa 5.10.2012 konania vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn.: 24C/198/2012, 24C/197/2012, 24C/196/2012, 24C/195/2012, 24C/194/2012, 24C/193/2012, 24C/192/2012, 24C/191/2012, 24C/190/2012, 24C/189/2012, 24C/188/2012, 24C/187/2012, 24C/186/2012, 24C/185/2012, 24C/184/2012, 24C/183/2012, 24C/182/2012, 24C/181/2012, 24C/180/2012, 24C/179/2012, 24C/178/2012, 24C/176/2012, 24C/175/2012, 24C/174/2012 spojil na spoločné konanie vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 24C/198/2012 (č.l. 10).

Okresný súd Košice II uznesením č. 24C/198/2012 - 134 zo dňa 7.5.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.5.2014 každú z vecí, ktorá bola spojená na spoločné konanie vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 24C/198/2012, vylúčil na samostatné konania vedené pod sp. zn. 24C/198/2012, 24C/197/2012, 24C/196/2012, 24C/195/2012, 24C/194/2012, 24C/193/2012, 24C/192/2012, 24C/191/2012, 24C/190/2012, 24C/189/2012, 24C/188/2012, 24C/187/2012, 24C/186/2012, 24C/185/2012, 24C/184/2012, 24C/183/2012, 24C/182/2012, 24C/181/2012, 24C/180/2012, 24C/179/2012, 24C/178/2012, 24C/176/2012, 24C/175/2012, 24C/174/2012 (č.l. 134).

K žalobe sa písomne vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 14.11.2013 (č.l. 122), v ktorom uviedol, že žaloba žalobcu je zmatečná, keď žalobca neuviedol spisovú značku príslušného exekučného konania, ktoré je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody, čím žalobca prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Zo žaloby nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keďže nie je jednoznačne jasné na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu. Žalobca neuvádza z ktorého titulu/titulov si uplatňuje svoj nárok. Nie je zrejmé, či si svoj nárok uplatňuje z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Čo sa týka tvrdených prieťahov v konaní, žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie. Žiadosť o informáciu o stave konania nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prieťahov a k ich účinnému odstráneniu. Žalobca neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovanej, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti, teda že využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania. Činnosť charakteru podávania žiadosti o informáciu o stave konania nie je možné považovať za aktívny postoj žalobcu vo veci v záujme účinného odstránenia prieťahov. Žalovaná má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Z ust. § 15 a 16 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku je zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie. Žalovaná poukázala na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012 jej boli doručené dňa 23.4.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobné návrhy, ktoré boli spojené do tohto konania boli Okresnému súdu doručené už dňa 27.9.2012 je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6 - mesačnej lehoty, ale skôr

a žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Zároveň žalovaná informovala súd, že napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie a nebol ochotný priložiť ani príslušné návrhy na zmenu exekútora s dátumom doručenia súdu resp. uznesenia o zmene súdneho exekútora, dátumy kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosť či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy, resp. ústavné sťažnosti, ani doklady preukazujúce ohrozenie práv zánikom povinného, resp. jeho insolvenčiou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik majetkovej ujmy. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať jeho nárok na náhradu škody. Ministerstvo spravodlivosti ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z.z. , preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Zákon č. 514/2003 Z.z. ustanovuje všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. K nesprávnemu úradnému postupu pri zamietnutí návrhu na vydanie poverenia po zákonom stanovenej lehote uviedol, že žalobca si v súvislosti so zamietnutím návrhu na vydanie poverenia uplatňuje svoj nárok titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý podľa neho spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov. Je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zák. č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Z uvedeného je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Predmetné rozhodnutie okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň ich zákonnosť, resp. nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Otázkou správnosti postupu pri rozhodovaní o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia taktiež nie je na mieste posudzovať. Ide o namietanie samotného rozhodnutia a preto nie je možné hovoriť o nesprávnom úradnom postupe. Zároveň žalovaná poukázala na to, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. Týka sa prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15 -dňová lehota neplatí.

Žalobca k existencii prieťahov v konaní uviedol, že v zmysle ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie prieťahov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť ich preukázania a teda žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené nepovažuje existenciu prieťahov v konaní za preukázanú. Efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na

podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti za prietahy podľa § 62 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch.

Podľa ust. § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom, k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred 23.4.2009, preto žalovaná z dôvodu opatrnosti vznáša námietku premlčania. V prípade ak mala žalobcovi vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15 - dňovej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula po 3 rokoch od uplynutia 15 - dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

K materiálnej škode žalovaný uviedol, že žalobca sa vo svojich žalobách domáha náhrady škody pozostávajúcej alternatívne z čiastkových nárokov. Podľa ust. § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa citovaného zákona je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru žalovanej žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a žalovaná má za to, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia tým, že nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk a zároveň žalovaná zastáva názor, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného ani za ušlý majetkový prospech a teda logicky nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zák. č. 514/2003 Z.z.. Žalobca nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho čoho sa domáha, nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

K nemajetkovej ujme žalovaný uviedol, že žalobca sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v pomernej výške k čiastke 660,- eur alebo 663,88 eur (čiastka, ktorú v niektorých nálezoch Ústavný súd SR priznal za prietahy na rok) podľa toho ako dlho trvalo domnelé omeškanie, ktorá má byť spravodlivou satisfakciou za utrpený zásah do základných práv a bude kompenzovať porušenie práva na súdnu ochranu. Žalovaný poukázal na to, že žalobca vychádzal z viacerých náleзов Ústavného súdu SR a v súvislosti s tým na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu, pričom každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy je nesprávna úvaha. Žalobca sťažnosť na Ústavnom súde SR nevyužil, preto je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných náleзов Ústavného súdu a navyše, keď predseda súdu nemal možnosť prípadnú nápravu zjednať. Žalobca zároveň opomenul, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žaloby nevyplýva a z toho dôvodu žalovaný nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Z ust. § 5 ods. 1 a § 9 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa tohto zákona je nevyhnutné, okrem existencie nesprávneho úradného postupu, resp. nezákonného rozhodnutia, vzniku škody, či nemajetkovej ujmy preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami. Pričom v danom prípade nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že nerozhodol v zákonom ustanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Žalovaný má za to, že stav, v ktorom sa žalobca ocitol si zaviniť sám a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv a najmä, je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. považuje žalovaný žalobu za právne neopodstatnenú a navrhol, aby Okresný súd Košice II žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaný si uplatnil náhradu trov konania.

Na pojednávanie nariadené na 9.12.2014 boli riadne a včas predvolaní právny zástupca žalobcu a žalovaný. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu elektronickým podaním doručeným súdu dňa 4.12.2014 navrhol zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a navrhol konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu

SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu (v Košiciach) vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaniu veci (č.l. 162).

Súd elektronickým podaním oznámil právnomu zástupcovi žalobcu, že jeho žiadosti o zrušenie pojednávania nevyhovuje, nakoľko ním uvádzané skutočnosti považuje za nedôvodné.

Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil.

Na základe uvedených skutočností v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

Súd o návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd rozhodol v súlade s ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., podľa ktorého, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Dôvodom pre prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. vždy musí byť prebiehajúce konanie, v ktorom sa rieši tzv. predbežná otázka. Túto otázku si môže súd vyriešiť aj sám (§ 135 ods. 2 O.s.p.). V danom prípade zaujatosť zákonného sudcu žalobca namietal už v žalobe. O námietke žalobcu o zaujatosti sudkyne konajúcej v predmetnej veci rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 11NcC/74/2012 zo dňa 19.9.2012 tak, že konajúca sudkyňa JUDr. Adriana Szaniszlóvá nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania v predmetnej veci, ktoré uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 27.10.2012 (č.l. 28). Vzhľadom na to, že žalobca si uplatnil svoje zákonné právo namietať nestrannosť súdu a sudcu a o jeho námietke bolo už zákonným postupom rozhodnuté, súd jeho návrh na prerušenie konania považoval za nedôvodný a preto ho zamietol.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Zo spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 35Er/2093/2010 súd zistil, že dňa 12.8.2010 do zápisnice spisovanej pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým v Exekútorskom úrade v Bratislave, so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava bol pojatý návrh žalobcu ako oprávneného na vykonanie exekúcie proti povinnému A. G., K. XX.X.XXXX, O. B. S., Q. XX na základe exekučného titulu - Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 26.5.2010 sp. zn. SR 04158/10 na vymoženie istiny vo výške 155,84 eur s príslušenstvom, ktoré príslušenstvo pozostáva zo zmenkového úroku, zákonného úroku a trov konania (č.l. 2).

Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý dňa 29.11.2010 doručil tunajšiemu súdu Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. (súdneho exekútora) EX 13426/10 vo veci oprávneného - žalobcu proti povinnému A. G. pre vymoženie 155,84 eur istiny s príslušenstvom (č.l. 1).

Okresný súd Košice II v predmetnej exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 35Er/2093/2010 uznesením zo dňa 8.12.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. EX 13426/2010 zamietol (č.l. 9). Žalobca sa proti cit. uzneseniu neodvolal, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.1.2011..

Podľa ust. § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom od 1.6.2010 do 31.5.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa ust. § 3 ods. 1 písm. d) zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie

v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Z vykonaného dokazovania mal nesporne preukázané, že žalobca sa písomne obrátil na žalovaného ako na príslušný orgán so svojim nárokom na náhradu škody. Odporca ním uplatňovaný nárok na náhradu škody neuspokojil a preto sa navrhovateľ obrátil so svojim návrhom na súd. K žalobcom namietanému nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Košice II ako exekučného súdu v exekučnej veci vedenej pod sp.zn.: 35Er/2093/2010 súd uvádza, že z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, že by 15 - dňová lehota na vydanie poverenia pre exekútora, aby vykonal exekúciu sa mala vzťahovať aj na rozhodnutie súdu, ktorým sa zamietá žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania (z obsahu spisu 35Er/2093/2010) jednoznačne vyplýva, že exekučný súd konal priebežne, napriek tomu, že nemal žiadnu zákonom stanovenú lehotu na rozhodnutie (podľa názoru žalobcu 15-dňovú lehodu), vo veci rozhodol v lehote 9 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, preto nie je preukázané, že by Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 35Er/2093/2010 nesprávne úradne postupoval, čo je predpoklad pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Navyiac v danom prípade z exekučného spisu vyplýva, že potom čo súd uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca sa proti tomuto uzneseniu neodvolal a nepodal sťažnosť na prietahy v konaní, keďže zjavne v danom prípade ani na to nebol dôvod. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu uvedené v § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z.z., preto sú návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. na základe zásady úspechu. Odporca mal vo veci plný úspech, avšak v súvislosti s týmto konaním si trovy konania v lehote 3 dní nevyšiel a z obsahu spisu nevyplýva, že by mu akékoľvek trovy vznikli, preto súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v 2 písomných vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.